

Universal Declaration of Human Rights - Serbian (Cyrillic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ОПШТА ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРАВИМА ЧОВЕКА

УВОД

Пошћо је признавање урођеној досћојансћива и једнаких и неошћуђивих йрава свих чланова људске йородице шемељ слободe, йравде и мира у свећу;

йошћо је нейошћовање и йрезирање йрава човека водило варварским йосћућима, који су врећали савесћ човечансћива, и йошћо је сћваране свећа у којем ће људска бића уживаћи слободу товора и веровања и бићи слободна од сћраха и немашћине йроћлашено као највиша шежња свакој човека;

йошћо је бићно да йрава човека буду зашћићена йравним сисћемом како човек не би био йриморан да као крајнем излазу йрибеће йобуни йроћив шираније и ућећаванја;

йошћо је бићно да се йодсћиче развој йријашћелских односа мећу народима;

йошћо су народи Уједињених нација у Повељи йоново йроћласили своју веру у основна йрава човека, у досћојансћиво и вредносћ човекове личносћи и равнойравносћ мушкараца и жена и йошћо су одлучили да йодсћичу друшћвени найредак и йобољшају живойни сћандард у већој слободи;

йошћо су се државе чланице обавезале да у сарадњи с Уједињеним нацијама обезбеде ойшће йошћовање и йрмену људских йрава и основних слобода;

йошћо је ойшће схваћане ових йрава и слобода од највеће важносћи за йуно осћварење ове обавезе,

ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА ПРОГЛАШАВА

ОВУ ОПШТУ ДЕКЛАРАЦИЈУ О ПРАВИМА ЧОВЕКА као заједнички домей који шреба да йосћићну сви народи и све нације да би сваки йојединац и сваки орћан друшћва, имајући ову Декларацију сћално на уму, шежио да учењем и васћићаванњем дойринесе йошћовању ових йрава и слобода да би се йосћућним унућрашњим и међународним мерама обезбедило њихово ойшће и сћварно йризнање и йошћовање како мећу народима самих држава чланица, йако и мећу народима оних шерићорија које су йод њиховом уйравом.

Члан 1.

Сва људска бића раћају се слободна и једнака у досћојансћиву и йравима. Она су обдарена разумом и свешћу и шреба једни йрема друћима да йосћућају у духу брайсћива.

Члан 2.

Сваком йрийдајау сва йрава и слободe йроћлашене у овој Декларацији без икаквих разлика у йоћледу расе, боје, йола, језика, вероисћовесћи, йолићичкој или друћој мишљења, националној или друшћвеној йорекла, имовине, рођења или друћих околносћи.

Даље, неће се йравићи никаква разлика на основу йолићичкој, йравној или међународној сћашћуса земље или шерићорије којој неко лице йрийда, било да је она независна, йод сћарашћелсћивом, несамоййравна, или да јој је сувереносћ на ма који дрући начин оћраничена.

Члан 3.

Свако има право на животи, слободу и безбедности личности.

Члан 4.

Нико се не сме држати у ропству или пошчињености: ропство и трговина робљем забрањени су у свим облицима.

Члан 5.

Нико не сме бити подвргнут мучењу или свирежом, нечовечном или понижавајућем пошуйку или казни.

Члан 6.

Свако има право да свуда буде признат као правни субјект.

Члан 7.

Сви су пред законом једнаки и имају право без икакве разлике на подједнаку законску заштити. Сви имају право на једнаку заштити против било какве дискриминације којом се крши ова Декларација и против сваког подстицања на овакву дискриминацију.

Члан 8.

Свако има право да га надлежни национални судови ефикасно шити од дела кршења основних права која су му призната уставом или законом.

Члан 9.

Нико не сме бити произвољно ухватен, приворен, ниш или противан.

Члан 10.

Свако има пошито једнако право на правично јавно суђење пред независним и нестрасним судом који ће одлучити о његовим правима и обавезама, и о основаности сваке кривичне ошужбе против њега.

Члан 11.

1. Свако ко је ошужен за кривично дело има право да буде сматран невиним док се на основу закона кривица не докаже на јавном суђењу на којем су му обезбеђене све гаранције пошребне за његову одбрану.

2. Нико не сме бити осуђен за дела или противе који нису представљали кривично дело по националном или међународном праву у време када су извршени. Исто иако не сме се изрицати тежа казна од оне која се мола примени у време када је кривично дело извршено.

Члан 12.

Нико не сме бити изложен произвољном мешању у приватни живот, породицу, шан или рејиску, ниш најадима на част и углед. Свако има право на законску заштити против оваквог мешања или најада.

Члан 13.

1. Свако има право на слободу кретања и избора шановања у границама поједине државе.

2. Свако има право да напусти било коју земљу, укључујући власити, и да се врати у своју земљу.

Члан 14.

1. Свако има право да шражи и ужива у друим земљама ушочишће од проањања.
2. На ово право се нико не може позваћи у случају тоњења за кривична дела која нису оолиичкој карактера или протона збој дела која су у суироиносии са циљевима и начелима Уједињених нација.

Члан 15.

1. Свако има право на држављанство.
2. Нико не сме самовољно бићи лишен свој држављанства нићи права да промени држављанство.

Члан 16.

1. Пунолећни мушкарци и жене, без икаквих ораничења у оледу расе, држављанства или вере, имају право да склоје брак и да оснују породицу. Они су равноправни приликом склајања брака, за време њеовој шрајања и приликом њеовој развода.
2. Брак се закључује само слободним и оићуним приликом лица која стиујају у брак.
3. Породица је природна и основна ћелија друштва и има право на зашћићу друштва и државе.

Члан 17.

1. Свако има право да оседује имовину, сам као и у заједници с друима.
2. Нико не сме бићи самовољно лишен имовине.

Члан 18.

Свако има право на слободу мисли, савесћи и вере; ово право укључује слободу промене вере или убеђења и слободу да човек, било сам или у заједници с друима, јавно или приваћно, изражава своју веру или убеђење уићем насћаве, вршења кућа и обављања обреда.

Члан 19.

Свако има право на слободу мишљења и изражавања, шћо обухваћа и право да не буде узнемираван збој свој мишљења, као и право да шражи, прима и шири обавешћења и идеје било којим средствима и без обзира на границе.

Члан 20.

1. Свако има право на слободу мирној окућања и удруживања.
2. Нико не може бићи приморан да припада неком удружењу.

Члан 21.

1. Свако има право да учесћује у управљању својом земљом, нейосредно или преко слободно изабраних представника.
2. Свако има право да на равноправној основи стиуа у јавну службу у својој земљи.
3. Воља народа је основа државне власћи; ова воља шреба да се изражава на овременим и слободним изборима, који ће се сироводићи оићим и једнаким правом ћаса, шћјним ћасањем или одговарајућим

јосићујком којим се обезбеђује слобода јласања.

Члан 22.

Свако, као члан друштва, има јраво на социјално осигурање и јраво да остварује привредна, друштвена и културна јрава неопходна за своје доскојанство и за слободан развој своје личности, уз помоћ државе и међународне сарадње, а у складу с организацијом и средствима сваке државе.

Члан 23.

1. Свако има јраво на рад, на слободан избор зајослења, на јравичне и задовољавајуће услове рада и на заштитиу од незајослености.

2. Свако, без икакве разлике, има јраво на једнаку јлашту за једнаки рад.

3. Свако ко ради има јраво на јраведну и задовољавајућу накнаду која њему и његовој јородици обезбеђује ејзисенцију која одговара јудском доскојанству и која ће, ако буде јошребно, бити ујошјуњена друћим средствима социјалне заштитије.

4. Свако има јраво да образује и да стиуи у синдикаије ради заштитије својих инјереса.

Члан 24.

Свако има јраво на одмор и разоноду, укључујући разумно ојраничење радној времена и јовремени јлаћени одмор.

Члан 25.

1. Свако има јраво на животињи стиандард који обезбеђује здравље и блајосиће, његово и његове јородице, укључујући храну, одећу, стиан и лекарску нећу и јошребне социјалне службе, као и јраво на осигурање у случају незајослености, болести, инвалидности, удовиштва, стиарости, или друћих случајева јубљења средстиава за издржавање услед околности независних од његове воље.

2. Мајке и деца имају јраво на нарочијо стиарање и јомоћ. Сва деца, рођена у браку или ван њеја, уживају једнаку социјалну заштитију.

Члан 26.

1. Свако има јраво на школовање. Школовање јтреба да буде бесилајно бар у основним и нижим школама. Основна насјаава је обавезна. Техничка и стиручна насјаава јтреба да буде ојштије досиујна, а виша насјаава јтреба да буде свима јодједнако јрисиујачна на основу ујверђених кријеријума.

2. Школовање јтреба да буде усмерено јуном развоју јудске личности и јачању јошјовања јудских јрава и основних слобода. Оно јтреба да унајређује разумевање, јријеливост и јријајелство међу свим народима, расним и верским јрујацијама, као и делайности Уједињених нација за одржавање мира.

3. Родијели имају јрвенствено јраво да бирају врстиу школовања за своју децу.

Члан 27.

1. Свако има јраво да слободно учесиује у културном животиу заједнице, да ужива у уметности и да учесиује у научном најрејку и у добробити која ошуда јроисиче.

2. Свако има јраво на заштитиу моралних и мајеријалних инјереса који јроисичу из било кој научној, књижевној или уметничкој дела чији је он јторац.

Члан 28.

Свако има право на друштвени и међународни поредак у којем права и слободе објављени у овој Декларацији могу бити још јуно остварени.

Члан 29.

- 1. Свако има дужност према заједници која једина омогућава слободно и јуно развијање његове личности.*
- 2. У вршењу својих права и остваривању слобода свако може бити подвргнут само оним ограничењима која су предвиђена законом у циљу обезбеђења нужној признања и поштовања права и слобода других и у циљу задовољења правичних захтева морала, јавној порека и опшћеј благодати у демократском друштву.*
- 3. Ова права и слободе ни у ком случају не могу се извршаваћи противно циљевима и начелима Уједињених нација.*

Члан 30.

Ниједна одредба ове Декларације не може се тумачити као право за ма коју државу, групу или лице да предузима било коју активност или да врши било какву радњу усмерену на поништење права и слобода који су у њој садржани.
